

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3690/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., улица ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Момчило Јовановић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 298/19 од 10.01.2020. године, у седници одржаној 16.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж2 298/19 од 10.01.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж2 298/19 од 10.01.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П2 467/19 од 04.06.2019. године, којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку (Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулишу одредбе члана 420. Закона о парничном поступку. Наведеном одредбом прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1.), док је у ставу 6. тог члана прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.) док се камате, уговорна казна и

остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2.). Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који су акцесорне природе у односу на главни захтев.

Имајући у виду да је ревизија туженог изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија туженог изјављена против ове врсте одлуке која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић